

“Sembradors de pau i d’alegria”

Rius perquè et dic que tens «vocació matrimonial»? Doncs la tens: així, vocació.

Encomana't a Sant Rafael perquè et dugui castament fins a la fi del camí, com féu amb Tobies. (Camí, 27)

15 de febrer

És molt important que el sentit vocacional del matrimoni no manqui mai: ni en la catequesi ni en la predicació, com en la consciència d'aquells que Déu vulgui en aquest

camí, ja que realment i veritablement són cridats a incorporar-se als designis divins per a la salvació de tots els homes.

Per això , tal vegada, no es pot proposar als esposos cristians un model millor que el de les famílies dels temps apostòlics: el centurió Corneli, que fou dócil a la voluntat de Déu i en la casa del qual es va consumir l'obertura de l'Església als gentils; Àquila i Priscil·la, que difongueren el cristianisme a Corint i a Éfes, i que van col·laborar en l'apostolat de sant Pau; Tabita, que amb la seva caritat assistí els necessitats de Jafa. I tantes altres llars de jueus i de gentils, de grecs i de romans, on va arrelar la predicació dels primers deixebles del Senyor.

Famílies que visqueren de Crist i que donaren a conèixer Crist. Petites comunitats cristianes que foren com

centres d'irradiació del missatge evangèlic. Unes llars iguals a les d'altres d'aquells temps, animades, però, d'un esperit nou, que s'encomanava a aquells qui les coneixien i les tractaven. Això foren els primers cristians, i això hem d'ésser els cristians d'avui: sembradors de pau i d'alegria, de la pau i l'alegria que Jesús ens ha portat. (És Crist que passa, 30)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/
sembradors-de-pau-y-dalegria/](https://dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/sembradors-de-pau-y-dalegria/)
(09/08/2025)